

Kövess engem!

Válogatott bibliai igék

(1) A héten csendben véget ért újabb Alpha-sorozatunk. Rendhagyó módon sorozatunkat ezzel az istentisztelettel zárjuk le. Sokat gondolkodtam azon, hogy mivel és hogyan is zárjam az idei Alphát. Végül egyetlen mondatra kristályosodott a mai üzenet: „**Kövess engem!**”. De ez a jézusi mondat nemcsak az ideai alphásoknak szól, hanem szól ez mindannyiunkhoz, akik ma itt vagyunk! Nekünk mondja ma Jézus: „**Kövess engem!**”

(2) A Facebookon néha kapok olyan üzenetet, hogy kövessem ezt vagy azt az oldalt. Hívtak már cukrászda követésére, követhetem volna gyerekjáték boltot, de követhetem többszáz ember életét, akik ismerősnek jelöltek be vagy akiket én jelöltem annak. Csak egy kattintás, és máris követője vagyok annak az oldalnak vagy illetőnek. Ezt megtenni nem nagy áldozat, és mondjuk ki, nem is jelent túl sokat.

Amikor Jézus a követésére hív bennünket, akkor nem arra kér, hogy lájkoljuk. Jézus nem rajongótábort gyűjt magának. Nem csodálókat keres. Még csak nem is arra hív, hogy engedjem meg számára azt, hogy az életem része lehessen. Jézus, amikor a követésére hív, akkor arra hív, hogy **legyek én az Ő életének a része.**

(3) Amikor Jézus korábban egy tanító valaki a maga követésére hívott, akkor arra hívta őt, hogy legyen az ő életének a részese. Ezt jelentette akkor tanítványnak lenni: együtt élek a mesteremmel, szó szerint részese leszek az életének. Együtt étkezünk, együtt megyünk mindenhová, a saját bőröm tapasztalom meg, közvetlen közletről élem át azt, amit a mesterem is. Erre hívta Jézus azokat is, akiket tanítványának fogadott. Azok csatlakoztak hozzá, követték őt, együtt éltek vele, tanúi voltak mindannak, amit mondott és cselekedett. Azzal, hogy állandóan vele éltek, a tanítványok észrevétlenül tanultak, egy idő után akaratlanul is utánozni kezdték a tanítómester életét, tetteit és szavajárását. **A tanítómester követése lett a tanítványok élete.**

(4) Egy tanítvány számára ez azt jelentette, hogy **elhagyta a régi életét, rálépett egy új, számára ismeretlen útra, és onnantól kezdve engedelmesen elfogadta, hogy tanítómestere vezeti őt arra, amerre ő akarja.** Jézus korábban sem volt ez egyszerű dolog! Egy alkalommal Péter így szólt: „**Mi elhagytunk mindent, és követtünk téged...**” (Lk 19,27) Péter szavai nem üres szavak voltak! Jézus tanítványai hátat fordítottak családjuknak, addigi foglalkozásuknak, otthonuk és átlagos életük biztonságának, felcserélték azt Jézus követésére, annak minden bizonytalanságával és kihívásával együtt. Azt is mondhatnánk: erre az egy lapra tették fel az életüket. Miközben titokban abban reménykedtek, hogy egyszer valamikor megtérül az a hatalmas áldozat, amit Jézus követéséért vállaltak. Egyetlen szóval foglalhatnánk össze azt, amit Jézus első követői tettek: **egészen elkötelezték magukat Jézus mellett.**

(5) Mikor Jézus megállt Péter és András mellett, követésére hívta Mátét a vámszedőt, Fülöpöt, a gazdag ifjút, akkor nem egy kérést fogalmazott meg feléjük, nem könyörgött nekik. **Abban a felszólításban: „Kövess engem!” Isten szólt és várt el valamit a megszólítottaktól.** Parancs volt ez, nem kérés! Az ezredes sem kéri a katonákat, hogy legyenek szívesek

elindulni a csatába. S ha egy katona nem engedelmeskedik, akkor komoly következményei vannak engedetlenségének.

Amikor Jézus azt mondta: „Kövess engem!”, akkor akikhez szólt, azoknak érdekében állt az, hogy engedelmeskedjenek. **Mert, amikor Jézus erre hív, akkor döntésre hív!** Nem mindenki mondott igent, volt, aki azonnal visszafordult, sokan csak egy bizonyos pontig mentek utána, és amikor már túl nagyra látták az árat, túl keménynek találták szavait, akkor elhagyták őt. És volt, akit maga Jézus beszélt le a maga követéséről, mert látta, hogy az illető nem tudja azt, mire akarja elkötelezni magát. Jézus követése tehát nem játék, nem könnyed ujjgyakorlat, de kényszerítő erővel felhangzó isteni megszólítás, amire valamit válaszolni kell. És mindenki, aki felé elhangzott ez a felszólítás, válaszolt is. **És az is válasz volt, ha távol maradt valaki, és nem követte őt többé.**

Megéri követni őt? Nem kérdés, hogy igen, de ne számíts olyan jutalomra, mint amit máshol remélnél. Jézus oldalán a jutalom nem úgy kézzel fogható, ahogyan azt sokan gondolják. De „mérhető” jelenlétében, vezetésében, naponként megtapasztalható kegyelmében és gondoskodásában. Szabad vagy választani!

(6) Kedves Alphások! Emlékeztek, azzal fejeztük be a sorozatot, hogy az utolsó előadás nem lezárása, hanem sokkal inkább a kezdete lehet valaminek. Jézus azt mondja nektek: „Kövess engem!” **Kedves Gyülekezet!** Jézus ma nekünk is azt mondja: „Kövessetek engem!”. És amikor erre hív, akkor nem arra hív, hogy lájkoljuk őt, hogy szimpatizáljunk a nézeteivel, erősítsük a rajongótáborát, bólogassunk egyetértően minden mondatára. Jézus nem jó pofizásra hív. Jézus radikális változásra hív, küzdelemre, amit elsősorban magaddal kell megvívj. Változásra hív, amely fájdalmas, nehéz. Új útra hív téged, amely most még ismeretlen, és nem a könnyebbik út. Arra hív, hogy élj közösségben vele, naponként elfogadva a vezetését. Jézus nem egy óvatoskodó, finomkodó, sötétben bujkáló, „bocsánat, hogy vagyok” követésre hív, hanem hogy merjük vállalni és hirdetni Isten uralmának az érvényét az egész világ fölött. Hogy merjük vállalni az igazságot, a valóságot a hazug játésmák felett. Jézus arra hív, hogy légy készenlétben: Mit akarsz, Uram, elvégezni, mondani, tenni általam ott, ahol vagyok, ahol élek, itt, ma, most?

(7) Volt egy alkoholista, akinek az volt a jelszava: *majd holnaptól kezdve nem iszom többé, csak még ma utoljára!* És az a holnap sosem jött el, mindig holnap maradt. De ahogyan leperreg az élet, a holnapok is elfogynak egyszer. Ezért, amikor Jézus most hív, akkor veszélyes játék holnapra halasztani a döntést! A gazdag ifjúról, akinek egyszer megadatott Jézus előtt állni és kérdeznie őt, csak annyit olvasunk: „szomorúan távozott”. És nem olvasunk arról, hogy bármikor újra felbukkant volna Jézus közelében. Vajon volt pillanat, amikor megbánta azt, hogy a vagyonát választotta Jézus követése helyett?

...

Kihívni az alphásokat és áldást kérni rájuk, majd imádkozni értük!